

# Canımın İçi

– OMARIM · 08 Ekim 2011

---

Eşsiz endamınla kendimden geçtim  
Her şeyimi versem canımın içi  
Aşkın çeşmesinden sevdayı içtim  
Mâh yüzünü görsem canımın içi

Devâsâ yaralar hep senden miras  
Şu koyu hasretin tutturuyor yas  
Kapladı ruhumu aşk ve ihtiras  
Diyârına varsam canımın içi

Yokluğun ne vahim, ölümden beter  
Acıya râm oldum, çektiğim yeter  
Dokunduğum yerde ne güller biter  
İncitmeden dersem canımın içi

Mihnet çekiyorum gündüz ve gece  
Seni sayıklarım ben hece hece  
Tükettiğim ömür girift bilmece  
Has bahçene girsem canımın içi

Hüzün denizine iyice daldım  
Şimdi hayâlinle baş başa kaldım  
Gönül torbasına dertleri aldım  
İnce belin sarsam canımın içi

Yapayalnız geçer bu hazin yıllar  
Geçit vermez oldu engelli yollar  
Hicrân mevsiminde bomboştur kollar  
Hep yanında dursam canımın içi

Bak Ömer unuttu ekmeği, aşı  
Kesilmez inilti, dinmez gözyaşı  
Çatlamak üzere sabrımın taşı  
Muradıma ersem canımın içi

Ömer AYDOĞAN  
ORDU 06/07/2009  
(İlk şiirlerimden)